

عنوان مقاله:

نقش سه وزیر (معین الدین پروانه، صلاح الدین ایوبی، شمس الدین اصفهانی) در منشآت سلاطین

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 14، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نغمه موذنی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

اصغر رضا پوریان - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

نقش سه وزیر (شمس الدین اصفهانی، معین الدین پروانه و صلاح الدین ایوبی) در منشآت سلاطین چکیده منشآت سلاطین، اثری از کاتبی نامعلوم در سده ششم و هفتم است که در موضوع اصول مکاتبات دولتی و دیوانی (از جمله: تهنیت، تعزیت، رواتب، مراتب، دستورهای حکومتی، قواعد املا، شیوه های اغراق گوئی و...) تالیف شده است. این مقاله به شیوه توصیفی تحلیلی، نامه های سه وزیر (شمس الدین اصفهانی، معین الدین پروانه و صلاح الدین ایوبی) را بررسی کرده و از خلال آن ویژگی های اجتماعی و تاریخی و فرهنگی آن روزگار را کاویده است. در زمینه منشآت سلاطین، تا به حال پژوهش روشمند و آکادمیکی صورت نگرفته است نتایج تحقیق نشان می دهد اندیشه های ایرانی شهری در منشآت سلاطین به شکلی پررنگ و برجسته نمود یافته است. نویسندگان در لابه لای این نامه ها، مخاطبان نشان را به راستی، داد و خرد فراخوانده اند و در حقیقت آیین نامه مستقل و مستندی تدوین کرده اند که مانع از انحراف و زوال زودرس حکومت شده است. کلیدواژه: منشآت سلاطین، مکاتبات دیوانی، اندیشه ایران شهری، سبک شناسی

کلمات کلیدی:

منشآت سلاطین، مکاتبات دیوانی، اندیشه ایران شهری، سبک شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419821>

